

ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИЦА МАТРОНА СОЛУНСКА

Св. Матрона, като момиче-сираче, била слугиня в Солун, в къщата на един евреин. Жената на тоя евреин постоянно хулела Матрона заради нейната вяра в Христа и я принуждавала да се отрече от Христа и да отиде в синагогата. Но кротката Матрона вярно служела на своята господарка, без да ѝ възразява на хулите и тайно се молела на Христа Бога.

Един ден еврейката узнала, че Матрона скришом от нея отишла в църква и ядосана я запитала защо не е отишла в синагогата. Матрона кротко ѝ отговорила: "Защото живият Бог е в християнската Църква, а от еврейската синагога Той е отстъпил." Побесняла от тоя смел отговор, еврейката жестоко я била и затворила в една мрачна стая, като при това я и вързала. На другия ден тя намерила девойката развързана чрез Божията сила. Матрона на колене се молела Богу. Господарката повторила няколко дни това наказание, докато най-после чрез глад и побой тя уморила девойката. Тогава еврейката взела тялото на светата мъченица и от горния етаж на къщата си го хвърлила на улицата.

Християните взели тялото на мъченицата и с чест го погребали. Епископ Александър пък, като узнал за чудесата, които се извършват при гроба на светата мъченица, издигнал там църква в нейна чест. А злата еврейка скоро получила заслуженото: от същото място на къщата, откъдето хвърлила тялото на св. Матрона, тя паднала на камъните на улицата и се убила.